

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 668. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm36174.pdf (tilgået 22. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I ældgamle Dage, siger *Diodor* (samtidig med *August*) rasede Pesten i *Ægypten*, som Man tilskrev Gudernes Vrede, hvis Dyrkelse var kommet paa Knæerne, fordi Landet vrimlede af *Fremmede*, der havde hver sine Meninger, Offringer og Skikke. Man fandt det desaarsag raadeligst at vise alle de Fremmede Dørren, hvoraf fulgte en stor Udvandring, deels til *Grækenland*, hvor Adel-Hoben skal være landet under Anførsel især af *Danaos* og *Kadmos*, og deels til *Jødeland*, dengang tomt og øde, hvor Almuen søgte hen, under Anførsel af en særdeles klog og tapper Mand, ved Navn *Moses*. Han indtog Landet, bygde blandt mange andre Stæder *Jerusalem* til Hoved-Stad, med det høit 669anseete *Tempel*, og indrettede ikke blot Guds-Tjenesten men skabde en heel ny Stat med Lov og borgerlig Forfatning. Folket deelde han efter Aarets Maaneder i *tolv* Stammer, som det fuldkomneste Tal, og *Billeder* af Guddommen vilde han ikke vide af at sige, da han ikke troede den havde Skabning som et Menneske, men var den høie Himmel-Hvælving selv. Dog ogsaa i Henseende til *Offringer* og Levemaade afveeg han ganske fra hvad Skik er hos andre Folk, thi ved det, han selv var blevet landsforviist, gav han Folke-Livet en vis frastødende og unaturlig Skikkelse. For Resten udsøgte han de dygtigste og forstandigste Mænd og gjorde til *Præster*, som baade skulde besørge Guds-Tjenesten, *dømme* i vigtige Sager, vaage over Loven og Indretningerne og i det Hele uddanne det nyskabte Folk. Desaarsag, vil Man sige, *Jøderne* har aldrig havt Konger, men immer overladt Regieringen til den retskafneste og klogeste Præst, som de kalde *Ypperste-Præsten*, ansee for Guds Mund der kundgjør dem Hans Villie, og skal vise saa dyb *Ærbødighed*, at naar han taler til dem paa Guds Vegne, falde de strax ned og tilbede ham. Loven slutter med de Ord: "saa siger *Moses* til *Jøderne*, som han det hørde af Gud." *Moses* forsømde imidlertid heller ikke Krigs-Væsenet, men øvede det unge Mandskab flittig i at udholde alle Besværligheder, og Landet, som han indtog, deelde han ved Lod-Kastning, saa Alle fik lige meget, undtagen *Præsterne*, som fik Meer, for at de kunde have deres rigelige Udkomme og tage stadig vare paa Guds-Tjenesten. Ingen af Lods-Eierne maatte sælge deres Jord, for at ikke nogle Faa skulde opsluge Alt og hindre Folke-Formerelsen og da nu tillige Enhver var tvunget til at opføde sine Børn, saa har Folket immer været stærkt og talrigt. Ogsaa ved Bryllupper og Begravelser havde *Jøderne* ganske egne Skikke, men ved deres Blanding med andre Folk, især under 670det *Persiske* og *Makedoniske* Herredømme er Endeel gaet af Brug-^{*}*Diodor* (Brudstykker) XL..